

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: 5T/169/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6713010972
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 02. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Bc. Viktor Marko, PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2014:6713010972.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Zvolen samosudcom JUDr. Viktorom Markom, v trestnej veci obžalovaného U. F., pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní dňa 28. 02. 2014 vo Zvolene, takto

rozhodol:

obžalovaný U. F.Ľ., nar. XX.XX.XXXX v Q., trvale bytom F. Š., N.. L. Č.. XXXX/X, živnostník,

uznáva sa za vinného, preto že

aj napriek tomu, že mu bola rozsudkom samosudkyne Okresného súdu vo Zvolene č. k. 5P/7/2004-43 zo dňa 10.11.2004, právoplatným dňa 08.01.2005 uložená povinnosť prispievať na výživu maloletej F. Y., nar. XX.XX.XXXX sumou 1.000,-Sk (33,19 Eur), mesačne počnúc dňom 01.06.2003 do 30.06.2004 a od 01.07.2004 sumou 2.000,- Sk (66,39 Eur) mesačne, počnúc dňom právoplatnosti rozsudku vždy do 15-teho dňa v mesiaci vopred k rukám matky dieťaťa R. Y., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom A., G.. E.. Q. XXXX/XX a následne mu bola rozsudkom samosudkyne Okresného súdu vo Zvolene č.k. 5P/33/2009-114 zo dňa 19.05.2009 uložená povinnosť prispievať zvýšeným výživným na maloletú F. Y., nar. XX.XX.XXXX sumou 100,-Eur mesačne počnúc dňom 01.01.2009 vždy do 15-teho dňa v mesiaci vopred k rukám matky dieťaťa, si túto svoju povinnosť v mieste svojho bydliska a na iných miestach okres A., v období od mesiaca júl 2007 do 28.02.2014 riadne a včas neplnil, v priebehu predmetného obdobia neuhradil žiadnu finančnú čiastku na výživnom, nebol poberateľom dávky a príspevkov v hmotnej núdzi, nebo evidovaný ako uchádzač o zamestnanie, nepodal žiadosť o dávku v nezamestnanosti, bol evidovaný ako podnikateľský subjekt, teda podnikal za účelom vytvorenia zisku, avšak od 01.01.2007 do súčasnosti nepodal žiadne daňové priznanie na dani z príjmov fyzickej osoby, pričom ÚPSVaR Zvolen rozhodnutím č. B/2008/22798/H1/1 priznal od dňa 01.11.2007 a i v súčasnosti vypláca R. Y., nar. XX.XX.XXXX náhradné výživné, čím mu vznikol dlh na výživnom:

- za obdobie od 01.07.2007 do 31.10.2007 a od 01.07.2008 do 28.02.2014 k rukám R. Y., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom A., G.. E.. Q. Č.. XXXX/XX v celkovej sume 6.863,90 Eur,
- za obdobie od 01.11.2007 do 30.06.2008 voči ÚPSVaR A. v celkovej sume 531,12 Eur,

teda

najmenej tri mesiace v období dvoch rokov úmyselne neplnil svoju zákonnú povinnosť vyživovať iného a spáchal čin závažnejším spôsobom konania - po dlhší čas,

čím spáchal

prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207, ods. 1, ods. 3 písm. b) Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 138 písm. b) Trestného zákona.

Za to sa odsudzuje:

Podľa § 207 ods. 3 Trestného zákona, § 38 ods. 2, § 46 Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 12 (dvanásť) mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona sa obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmienične odkladá.

Podľa § 50 ods. 1 Trestného zákona sa obžalovanému určuje skúšobná doba v trvaní 24 (dvadsaťštyri) mesiacov.

Podľa § 51 ods. 4 písm. d) Trestného zákona sa obžalovanému ukladá povinnosť podľa svojich možností a schopností zaplatiť zameškané výživné.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátorka Okresnej prokuratúry Zvolen podala na tunajší súd dňa 12. 12. 2013 pod sp. zn. 2Pv/379/2013 obžalobu na U. F. pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 138 písm. b) Trestného zákona.

Obžalovaný U. F. sa na hlavné pojednávanie dňa 28. 02. 2014 nedostavil, súd preto vykonal hlavné pojednávanie podľa § 252 ods. 2 Trestného poriadku v jeho neprítomnosti. Na hlavné pojednávanie sa nedostavili ani svedkyne R. Y. a R.. K., súd preto vykonal hlavné pojednávanie aj v ich neprítomnosti.

Na hlavnom pojednávaní bola na návrh prokurátora podľa § 258 ods. 4 Trestného poriadku čítaná zápisnica o výsluchu obžalovaného z prípravného konania. V rámci tohto výsluchu obžalovaný uviedol, že ku skutku, ktorý je uvedený v uznesení o vznesení obvinenia sa priznáva, tento nepopiera. Na záver uviedol, že sa bude snažiť dlžné výživné čo najskôr uhradiť, aby bolo trestné stíhanie zastavené.

Vzhľadom na neprítomnosť svedkov na hlavnom pojednávaní súd podľa § 263 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku prečítal zápisnice o výsluchu svedkov R. Y., F.. L. Q. a R.. K. z prípravného konania.

Svedkyňa R. Y. v rámci svojho výsluchu z prípravného konania uviedla, že obžalovaný U. F. bol rozsudkom Okresného súdu Zvolen č. k. 5P/7/2004-43 zo dňa 10.11.2004 zaviazaný k povinnosti prispievať na výživu maloletej F. Y. sumou 1.000,- Sk mesačne počnúc dňom 01.06.2003 do 30.06.2004 a od 01.07.2004 sumou 2.000,- Sk mesačne, vždy o 15-teho dňa v mesiaci vopred k jej rukám. Následne rozsudkom Okresného súdu Zvolen č.k. 5P/33/2009-114 zo dňa 19.05.2009 mu bola uložená povinnosť prispievať zvýšeným výživným na maloletú F. Y. sumou 100,- Eur mesačne počnúc dňom 01.01.2009 vždy do 15-teho dňa v mesiaci vopred k jej rukám. Obžalovaný si túto povinnosť neplní vôbec, a to od mesiaca júl 2007. Ďalej uviedla, že obžalovaný o dieťa nejaví záujem, nijako dcéru nekontaktuje a ani sa s ňou nestretáva, všetky potreby jej zabezpečuje sama, pričom dieťa netrpí núdzou. Na záver uviedla, že od ÚPSVaR A. je jej vyplácané náhradné výživné vo výške 100,- Eur mesačne.

Svedkyňa F.. L. Q. vo svojom výsluchu z prípravného konania uviedla, že rozhodnutím zo dňa 29. 06. 2005 bolo priznané vyplácanie náhradného výživného k rukám svedkyne R. Y. vo výške 2.000,- Sk mesačne z dôvodu neplnenia vyživovacej povinnosti zo strany obžalovaného U. F.. Toto náhradné výživné bolo rozhodnutím zo dňa 07. 08. 2007 pozastavené z dôvodu, že exekútorom bolo vymožené výživné v sume 897,83 Eur pre svedkyňu R. Y.. Následne od 01. 11. 2007 bolo znovu priznané vyplácanie náhradného výživného vo výške 2.000,- Sk, ktoré bolo vyplácané do 30. 06. 2009.

Svedkyňa R.. K. v rámci výsluchu z prípravného konania uviedla, že ÚPSVaR Zvolen priznal náhradné výživné vo výške 66,39 Eur oprávnenej F. Y., ktoré bolo vyplácané k rukám svedkyne R. Y.. Takúto výšku náhradného výživného úrad vyplácal od 01. 11. 2007 do 31. 05. 2009, pretože rozsudkom Okresného súdu Zvolen sp. zn. 5P/33/2009 súd zvýšil výživné na 100,- Eur, preto ÚPSVaR zvýšil náhradné výživné na sumu 97,99 Eur od 01. 06. 2009 do 30. 06. 2009 a od 01. 07. 2009 na sumu 100,- Eur.

V súlade s § 269 a § 253 ods. 2 Trestného poriadku súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie prečítaním listinných dôkazov, a to: rozsudok Okresného súdu Zvolen sp. zn. 5P/7/2014, rozsudok Okresného súdu Zvolen sp. zn. 5P/30/2009, trestný rozkaz Okresného súdu Zvolen sp. zn. 4T/153/2005, obžaloba Okresnej prokuratúry Zvolen 3Pv/313/2005, žiadosť o náhradné výživné, rozhodnutia ÚPSVaR Zvolen, potvrdenie o návšteve školy, rodný list dieťaťa, tabuľka plnenia vyživovacej povinnosti, výzva na úhradu dlžného výživného, upovedomenie o začatí exekúcie, správa OR PZ Žiar na Hronom, úradný záznam, predvolanie, správa Daňového úradu, správa Obvodného úradu Žiar na Hronom, výpis zo živnostenského registra, oznámenie Správy katastra Žiar nad Hronom, správa ÚPSVaR, správa Sociálnej poisťovne, správa Mestského úradu F. Š., správa z centrálnej evidencie väzňov, lustrácia v systéme Avízo, výpis z Ústrednej evidencie priestupkov Ministerstva vnútra SR, odpis registra trestov obžalovaného.

Po vykonaní a zhodnotení vyššie uvedeného dokazovania súd dospel k nasledovným skutkovým a právnym záverom.

Vykonaným dokazovaním bolo jednoznačne preukázané, že obžalovaný U. F. neplnil svoju vyživovaciu povinnosť riadne k rukám svedkyne R. Y. od 01.07.2007 do 31.10.2007 a od 01.07.2008 do 28.02.2014 (teda do dňa vyhlásenia rozsudku, preto súd aj v zmysle § 122 ods. 13 Trestného zákona upravil skutkovú vetu obžaloby), a k rukám Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Zvolen od 01.11.2007 do 30.06.2008. Táto skutočnosť vyplýva jednak zo samotnej výpovede obžalovaného v prípravnom konaní, ako aj z výpovede svedkyne R. Y., a z výpovedí svedkýň F. L. Q. a R.. K., ale najmä z listinných dôkazov obsiahnutých v spise. Na základe uvedených skutočností bola potom vina obžalovaného bez akýchkoľvek dôvodných pochybností preukázaná.

Podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) Trestného zákona kto najmenej tri mesiace v období dvoch rokov neplní, čo aj z nedbanlivosti, zákonnú povinnosť vyživovať alebo zaopatrovať iného, potrestá sa odňatím slobody až na dva roky. odňatím slobody na jeden rok až päť rokov sa páchatel potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 alebo 2 závažnejším spôsobom konania.

Podľa § 138 písm. b) Trestného zákona závažnejším spôsobom konania sa rozumie páchanie trestného činu po dlhší čas.

Podľa § 62 ods. 3 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine v znení neskorších predpisov každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené neploleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona.

Neplnením vyživovacej povinnosti sa rozumie stav, keď oprávnená osoba nedostane všetko, čo je obsahom vyživovacej povinnosti. Súd nie je viazaný rozhodnutím, ktorým bola táto povinnosť určená v občianskoprávnom konaní, vrátane rozsahu výživného. Pri rozhodovaní o vine súd rozsah vyživovacej povinnosti posudzuje samostatne, a preto môže vychádzať z iného rozsahu vyživovacej povinnosti obžalovaného, než občianskoprávny súd.

Obžalovaný U. F. svojim konaním naplnil všetky obligatórne zákonné znaky skutkovej podstaty prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b) Trestného zákona, pretože najmenej tri mesiace v období dvoch rokov úmyselne neplnil svoju zákonnú povinnosť vyživovať iného a spáchal čin závažnejším spôsobom konania - po dlhší čas.

Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd vychádzal zo zásad pre ukladanie trestov uvedených v § 34 Trestného zákona. V prípade obžalovaného U. F. súd nezistil ani jednu poľahčujúcu a ani jednu priťažujúcu okolnosť. Trestná sadzba trestu odňatia slobody v uvedenom prípade je potom 1 rok až 5 rokov.

Zo správ na obžalovaného vyplýva, že tento sa od roku 2010 nedopustil žiadneho priestupku. Z odpisu registra trestov obžalovaného vyplýva, že bol v minulosti jedenkrát súdne trestaný, pričom sa na neho hľadí, ako keby nebol odsúdený.

Súd potom obžalovanému uložil trest odňatia slobody vo výmere 12 mesiacov, teda na samej dolnej hranici zákonom ustanovenej trestnej sadzby, pričom výkon tohto trestu podmienienečne odložil s určením skúšobnej doby v trvaní 24 mesiacov. Uvedený trest je podľa názoru súdu postačujúci, pričom spĺňa jednak výchovný účel trestu, ako aj atribúty individuálnej a generálnej prevencie, a zároveň postihuje len obžalovaného. Súd pri určovaní skúšobnej doby túto určil v trvaní 24 mesiacov, pričom prihliadol na čas, po ktorý obžalovaný neplní svoju vyživovaciu povinnosť, ako aj na výšku dlžného výživného. Súd uložil obžalovanému aj povinnosť podľa § 51 ods. 4 písm. d) Trestného zákona, a to podľa svojich možností a schopností zaplatiť zameškané výživné. Súd neuložil povinnosť obžalovanému zaplatiť dlžné výživné v skúšobnej dobe, pretože podľa názoru súdu by vzhľadom na výšku dlžného výživného a majetkové pomery obžalovaného takúto povinnosť nebol schopný splniť.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, v lehote 15 dní od jeho oznámenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici. Odvolanie má odkladný účinok.

Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku a to v neprospech i v prospech obžalovaného. V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného;
- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, a to len vo svoj prospech;
- príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného), a to len v jeho prospech;
- zákonný zástupca obžalovaného, opatrovník obžalovaného a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obžalovaného i proti jeho vôli;
- štátny orgán starostlivosti o mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného a to len v jeho prospech a to aj proti jeho vôli;
- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody, a to v neprospech obžalovaného. Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu;
- zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci.

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.